

(3)

SEVİNCE FARKETTIM CCC

Bir sonatçı düşündün bilmem kaçını kez bokır bokır doyamadığını o resmi, bir şiirserer düşündün bilmem kaçını kez okuyup doyamadığını o siiri, bir müzikserer düşündün yüzlerce kez dinlediği ama hala ilk günde gibi etkisinde olduğu o sarkıcı, öte yandan sadece öğrenmek için saflarce bir kitabın sayfaları arasında sıkışıp kalın bir öğrenciyi düşündün size sunuyorum bu mudur gerçek öğrenim?

Herhangi bir şeyi öğrenmekten his severek öğrenmemi denediniz mi? Öğrendığınız şey her ne olursa olsun onu serginizden mehrum bırakın asla tam olarak onu anlamazsınız zira Şemsî Tebrizi'nde dediği gibi "Herkeste öğrenilebilir beyin vardır ama anlamak için yürek lazımdır." Bir şeyi serdiğinizde anlamacaksınız, bir insanın yüzüğünü bir kenara atıp onu tanıdığında seveceksin. Hatırlıyorum İlkokulda kitapları çok sıkıcı bulurdum fakat ortaokula geldiğimde okumanın önemini öğrendiğim an kendime zorla kitaplar okutmaya başladım. Sonra da bir baktım ki kitaplardan koramıyorum. Günlük onları seume ve baslamışım. Gün geçtikçe onlara daha çok begonmadım. Hatta bir gün okudugum bir kitabın sonu okuduğumda bitmişti ki kendimi tutamayıp hıkkıra hıkkıra ağlamaya başlamışım o kadar içten ağlıyordum ki bokondan onnem sesimi duyar gelmişti neden ağladığımı surdugunda ise kişi yüzünden ağladığım diye meddim, konum ağrıyorduğumda ağlıyordum. İste o zaman farkettim beynin ile okuyacaksın yüreginle anlamacaksın

Kısacası demek istediğim bir şeyi gerçekten öğrenmek için kolay sevginin yerini tutamaz. İnsanı arka tarafta tutan asıl sevgidir ister kitabı olsun, ister insan.

Eliç SİMSEK

12 IB